FEBRER-MARÇ 2023 | NÚMERO 23

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ IMPRESA GRATUÏTA | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT

‹ GRATUÏT ›

Deu anys de canvis amb el papa Francesc

SUMARI

4 PAPA FRANCESC

Què ha canviat en els deu anys del papa Francesc? | PÀG. 4

12 BENET XVI

Com Benet XVI es va anar convertint en el "meu" Papa | PÀG. 12

Després de Benet XVI, per Jordi Llisterri | PÀG. 15

18 MONTSERRAT AL MÓN

La Moreneta blanca al Vaticà | PÀG. 18

23 SOCIETAT

Montserrat Dameson: "Crec que faig més servei parlant de Jesús que de l'Església" | PÀG. 23

Josep Pifarré: "La medicina sense la part humanista queda coixa" | PÀG. 28

26 OBITUARI

Lluís Magriñà, exdirector del Servei Jesuïta als Refugiats i de la Cova de Manresa

Oriol Tuñí, exdegà de la Facultat de Teologia de Catalunya

Josep Gendrau, exprovincial dels franciscans a Catalunya

EL VIATGE DE LA TEVA VIDA
Viu l'experiència multicàmera a
Escasateva.Catalunya.com

CATALUNYA

Generalitat de Catalunya

sempre endavant

Què ha canviat en els deu anys del Papa Francesc?

El Papa dels processos, el Papa d'obrir camí, el Papa dels possibilismes. És una definició que es pot fer del papa Francesc. El 13 de març fa deu anys de la seva elecció. Hem preguntat a diversos experts com es concreta aquesta mirada de Francesc. Què ha canviat (o no) el papa Francesc en aquesta dècada? Publiquem un fragment de les reflexions que hem recollit i que podreu llegir més extensament al web durant les properes setmanes.

La mirada

Un cop va ser escollit, **Jorge Bergoglio** va abandonar la seva severa mirada. No ho fa fer expressament, li va sortir, per gràcia d'estat. El papa Francesc fita molt directament als ulls. I ara ho fa de manera afable. Ser Papa et canvia, com ser president o rei. Alguna cosa inexplicable actua. La gràcia, en diem els creients. I en el cas de Francesc, l'actuació és triple. En els gestos, les paraules i la mirada. Gesticula perquè és argentí i italià, i amb les mans diu coses. Vehemència, determinació, força.

Els gestos no són només les expressions que fa amb les mans. També ens referim a accions papals inusitades. És el Papa que ha posat dutxes a la plaça de sant Pere. És el Papa que se'n va anar a viure a Santa Marta amb altra gent, deixant les estances papals. És el pontífex que no va a Castelgandolfo. És el Sant Pare que deixa àudios simpàtics als mòbils de la gent (fa pocs dies n'he sentit un a un sacerdot de Barcelona). És un Papa que sembla que no pugui caminar, però que corre com una gasela, eclesialment parlant.

Amb la mirada transmet empatia i escalf. Però si no està a gust, la seva mirada és també molt

reveladora, com la dels nens petits. Amb tot, allà on és més evident la seva essència és en les seves paraules. Sobretot les que pronuncia sense guió. Però també cal fer atenció a discursos i escrits, on ell sap que el que està escrit, perdura i acciona palanques cap enfora que eren necessàries. El Papa dels processos, el Papa d'obrir camí, el Papa dels possibilismes, no és un eixelebrat pontífex que diu el que li passa pel cap sense context. Quan ell parla és conscient que és el Papa. I per això ho fa.

| MÍRIAM DÍEZ, OBSERVATORI BLANQUERNA DE COMUNICACIÓ, RELIGIÓ I CULTURA

Les paraules

Entre les paraules del papa Francesc han aparegut moltes expressions que s'han anat repetint a manera d'eslògans pastorals. Res més lluny de la intenció de Bergoglio, per qui no és comprensible la missió de l'Església amb una mena d'operació estètica. Les expressions i els accents del papa ens venen a recordar la importància de l'opció missionera per a tota l'Església, i la corresponsabilitat de tots els cristians per raó del baptisme rebut. Això s'expressa més a través d'imatges que no pas de conceptes, d'aquí la vivesa i la força de les seves homilies, i també dels seus gestos. Els desheretats han estat escoltats i, al mateix temps, han fet sentir la seva veu. Les paraules del papa Francesc neixen de realitats humanes molt concretes. No ens trobem davant d'un mestratge teòric ni distant, sinó davant d'una pastoral de proximitat més que evident. El que comunica no són idees complexes, tots convenim a veure què són idees evidents, nascudes d'una vida orant fidel i d'una comprensió bíblica de la mateixa història. Amb tot, aquesta senzillesa crea sorpresa i admiració al mateix temps.

| DANIEL PALAU VALERO, CÀTEDRA PONT I GOL

La reforma de la Cúria vaticana

Finalment, després d'una dècada d'intens treballs, el papa Francesc ha complert un dels objectius principals del seu pontificat i que ell va assumir en la seva elecció: la tan esperada i desitjada reforma de la Cúria vaticana. Bergoglio era un dels qui ja havia patit en la seva pròpia pell que la Cúria era un òrgan fiscalitzador de l'episcopat més que no pas un organisme del papa al servei dels bisbes i de les esglésies del món. També ha estat constant la denúncia del papa Francesc del "carrerisme" eclesiàstic, sobretot en els clergues de la carrera diplomàtica. La Constitució Apostòlica 'Prediqueu l'Evangeli' vol que la Cúria canviï i passi de ser un organisme de poder a ser una estructura de servei. Exposa molt clarament que l'objectiu de la Cúria és el mateix que el de l'Església, és a dir, l'evangelització. També es posa de manifest un nou paper dels laics, que poden presidir perfectament un dicasteri o un organisme de la Cúria; no cal ser ni un cardenal ni un bisbe ni un capellà perquè l'autoritat no depèn d'un ministeri ordenat sinó de la potestat (autoritat) atorgada pel mateix papa. També defineix la descentralització de competències i responsabilitats que havien quedat concentrades a Roma.

| FRANCESC ROMEU, CAPELLÀ I PERIODISTA

El papa de la corresponsabilitat

La corresponsabilitat és una de les premisses que han orientat el papa **Francesc** en aquests deu anys de pontificat. Si tots els batejats són subjectes actius en la missió de l'Església, la participació dels laics és bàsica. Francesc demana una nova cultura laical i situa els cristians no ordenats com a protagonistes en l'anunci de l'Evangeli.

LA SINODALITAT DEL PAPA FRANCESC VA MÉS ENLLÀ DE LA COMUNITAT DE L'ESGLÉSIA

L'escolta, el discerniment i l'acció són elements que ha aconseguit posar en joc aquests anys. Insisteix que qualsevol projecte eclesial cal imaginar-lo plegats i ha de ser fruit de la suma de veus i matisos. Més complicat per al consens; però més evangèlic, més ric i ferm per a sostenir el projecte a llarg termini. La sinodalitat del papa Francesc va més enllà de la comunitat de l'Església. L'entén en termes universals i de veïnatge amb altres creences. Per això el procés que ha engegat demana fer conversa amb gent de dins i de fora l'Església.

| LAURA MOR

La visió esperança de la Vida Consagrada

Globalment, podem dir amb claredat que aquests deu anys del pontificat del papa **Francesc** han estat molt positius per a la vida religiosa i consagrada en general. L'actitud i actuació del Papa respecte de la vida religiosa i consagrada ha creat un bon clima de diàleg, col·laboració i estímul, però també de conversió i exigència. Certament, hi ha influït el fet que ell mateix és religiós jesuïta i coneix perfectament aquest estil de vida des de dins. Això es nota en les seves intervencions, orals o escrites, sobre la vida religiosa.

Crec també que el procés sinodal i la creació d'un petit consell de cardenals per ajudar-lo en el govern de l'església tenen la seva inspiració en quelcom molt característic de la vida religiosa: l'estil col·legial i sinodal d'entendre l'autoritat i la presa de decisions. D'altra banda, podem veure clarament l'empremta jesuítica en la insistència en el discerniment per prendre les decisions, fruit no de majories democràtiques sinó de l'escolta de l'Esperit i la llibertat interior.

| MÀXIM MUÑOZ, CLARETIÀ

Els temes polèmics: sexualitat, parella i família

L'aportació pròpia del papa Francesc en un tema tan delicat és que l'Església no està cridada a condemnar ningú, sinó que està cridada a acollir tothom, estigui en la situació que estigui. La lògica pastoral que a partir de la posició teològica dedueix la condemna i l'exclusió, podrà ser una lògica humana, però no és evangèlica. Això és aparentment nou, però el papa Francesc no ha fet sinó desenvolupar el que és i ha estat sempre la praxi pastoral de l'Església en l'àmbit global del tracte amb els pecadors. L'Església sap que molts dels seus fills tenen comportaments poc fidels a l'Evangeli en tots els àmbits del comportament; no solament el sexual i de parella, també el laboral, el social, el de lleure, el del llenguatge, el comercial... Però només en el cas dels qui viuen en "situacions irregulars" l'Església havia endurit les seves exigències, cosa que el Papa Francesc ha posat al seu lloc.

| GASPAR MORA, TEÒLEG I CONSILIARI DEL CPM

Parlar de les dones i promocionar-les

Francesc ha fet afirmacions acompanyades, en molts casos, de gestos i petits canvis per reivindicar i posicionar la dona en el rol que ell anomena de "reciprocitat". A l'inici del seu pontificat, ja va afirmar que patia quan veia que a l'Església i a les organitzacions eclesials el paper de la dona es redueix "a la servitud i no al servei". També en altres moments ha fet una crida concreta sobre la diferència salarial injusta entre homes i dones, qualificant-la com a "escàndol" i com una pràctica que els cristians haurien de rebutjar fermament. O ha parlat sobre les dificultats de les dones durant la gestació i la maternitat en l'àmbit laboral. Ha criticat la situació de moltes dones a la feina o a la incertesa laboral, juntament amb la cada vegada més difícil i costosa criança dels fills. El 2021 el papa Francesc estableix que els ministeris de Lector i Acòlit siguin oberts a les dones de manera estable i institucionalitzada. Es tracta de fer oficial allò que les dones ja duien fent força temps. Sotssecretària de la Secció per a les Relacions amb els Estats o secretària general del governador del Vaticà, són també alguns càrrecs on ha col·locat dones per sobre d'alguns bisbes. En definitiva, deu anys de pontificat en què el papa Francesc ha expressat amb contundència injustícies que pateixen les dones i deu anys en què ha incorporat dones a càrrecs. Deu anys en què sovint ha recordat que l'Església és 'la' Església, en femení i amb "una dimensió femenina d'acollida i regeneradora de vida".

| GLÒRIA BARRETE

EL PAPA POSA EN EL MATEIX PLA COMPRENSIU L'ABÚS DE PODER, EL SEXUAL I EL DE CONSCIÈNCIA

La crisi dels abusos sexuals

Des del primer moment del pontificat, Francesc ha assumit com a pròpia la "tolerància zero" proclamada pels seus dos immediats predecessors. El Sant Pare ha entès que una legislació antiabusos, per perfecta que sigui, no resol el problema si no va acompanyada d'un canvi de mentalitat en profunditat. Durant segles, l'Església ha caigut en l'error de tantes institucions seculars tendint a protegir-se en un corporativisme mundà que descuida el bé de les persones. D'una manera absolutament innovadora, a la Carta al Poble de Déu de l'agost de 2018, importantíssima per entendre aquest pontificat, el Papa va posar en el mateix pla comprensiu l'abús de poder, el sexual i el de consciència. Francesc va concloure que l'abús sexual de menors no és només producte d'una transgressió sexual, com afirmà **Benet XVI**, sinó d'una concepció clerical i, per tant, elitista, del ministeri pastoral. A més, ha estat capaç de despertar en tots els fidels la consciència de treballar per una "cultura de la prevenció" oposada a una "cultura de l'abús".

| JORDI BERTOMEU FARNÓS, OFICIAL DEL DICASTERI PER LA DOCTRINA DE LA FE

L'oposició al papa Francesc

Sovint, quan s'analitzen els atacs que rep constantment el papa Francesc s'acostuma a situar el focus en el món polític. Tot això és prou conegut en les nostres contrades, a l'igual de la brutal oposició de l'extrema dreta política nord-americana. Però no és gens estrany que rebi tants atacs també dins de l'Església amb algunes perles del papa Francesc com quan va dir que "el Concili que més recorden alguns pastors és el de Trento. I no ho dic de broma". L'oposició intraeclesial al Papa, com la majoria d'element relacionats amb l'Església, és subtil.Oficialment, cap bisbe s'atrevirà a contradir el Papa i tots faran pública confessió de fe –amb cops al pit inclosos- i de fidelitat a Francesc. Però no és així. I l'episcopat espanyol és un dels més refractaris al nou estil del papa Francesc.

| MARCEL·LÍ JOAN, PERIODISTA

Viatger, ecumènic i interreligiós

El papa Francesc ha estat especialment viatger, tot i que a priori no el tinguem com a tal. De fet, el seu ritme de viatges ha estat fins i tot lleugerament superior al del gran papa viatger, **Joan Pau II**. Un dels elements que més destaquen dins l'agenda dels viatges del papa Francesc és una clara vocació ecumènica i interreligiosa. Un dels altres eixos que defineixen l'agenda internacional de l'actual papa és el compromís amb la pau, i també amb els migrants i els refugiats. I cal indicar com a significatius pel pontificat de Francesc aquells viatges duts a terme amb la voluntat principal de reconèixer els errors que durant la història han estat comesos o han comptat amb l'aquiescència de l'Església catòlica en llocs i contextos particulars. Uns viatges que, a més, s'han fet amb la voluntat de contribuir a la reparació i el perdó. La tasca conjunta ecumènica en defensa dels cristians perseguits ha estat promoguda intensament en el pontificat de Francesc, cosa que en paral·lel ha comportat un important apropament amb les diverses de les esglésies. Un altre aspecte a destacar és la represa de les relacions entre el Vaticà i l'Islam; unes relacions que havien quedat molt tocades arran de la polèmiques desfermades –i en part interessades- durant el pontificat del seu predecessor.

| MANUEL MANONELLES, POLITÒLEG

L'Església pobra i per als pobres

El Papa Francesc ha retornat la Teologia de l'Alliberament al Vaticà amb el seu èmfasi en la Teologia del Poble (Scannone) i en la centralitat de 'los descartados' o amb la rehabilitació del teòric del teòleg dominic Gustavo Gutiérrez. Els gestos concrets d'austeritat personal i de solidaritat amb els més pobres només han fet que multiplicar-se. I, des del primer viatge de la vergonya a Lampedusa, Francesc ha estat clar en el criteri amb què ha escollit els llocs i països que ha visitat: la prioritat la tenen la pobresa, les guerres i els desastres naturals. L'exhortació postsinodal Querida Amazonia de 2020 considero que és un document extraordinari per la seva claredat i nivell de compromís. Descriu magistralment l'economia depredadora capitalista i la violència extrema del sistema neoliberal. O la iniciativa 'L'Economia de Francesco' dirigida als joves, per encoratjar-los i donar-los suport -també econòmicament- per tal que es dediquin a repensar radicalment l'economia i posar-la al servei de les persones per "transformar una economia que mata en una economia de la vida". I, finalment, el projecte 'Fer teologia des de les perifèries existencials', iniciat a Barcelona. Un projecte internacional que es caracteritza per donar protagonisme teològic als pobres i marginats. No es tracta només de reconèixer els pobres en la seva necessitat -això és fonamental i Francesc ho té molt en compte-, sinó d'adreçar-se a ells i elles com a subjectes i, més particularment, com a subjectes teològics. L'opció preferencial pels pobres és l'opció de Déu, és l'opció per Déu.

| TERESA FORCADES, TEÒLOGA I BENEDICTINA

Francesc i Catalunya

Francesc, argentí, va aterrar a la càtedra de Pere amb una visió molt perifèrica del que representa la diversitat lingüística i nacional a Europa. El tema català, amb tot el context anterior i posterior a l'octubre de 2017, ha estat molt complicat de gestionar i el desplegament diplomàtic de l'estat espanyol ha estat de magnituds bíbliques. El secretari d'Estat ha aconsellat molt bé Francesc per evitar que la santa Seu es deixés manipular. Que ningú pogués portar l'aigua al seu molí.

De fet, el papa Francesc ha parlat molt poc de la situació catalana. I sempre ha apuntat a la mateixa línia de treball: l'acord i el diàleg. La darrera vegada que ha parlat d'aquest tema, encara ha anat una més enllà, situant com a viable qualsevol escenari de resolució del conflicte. Sempre amb una premissa: "Busqueu la manera de resoldre-ho". És a dir, parlin i busquin l'acord. I afegint, que els capellans no s'han de posar en les concrecions polítiques, però que "si l'Església no està encarnada, no va bé; ha d'acompanyar el poble".

| JORDI LLISTERRI

PUBLICITAT

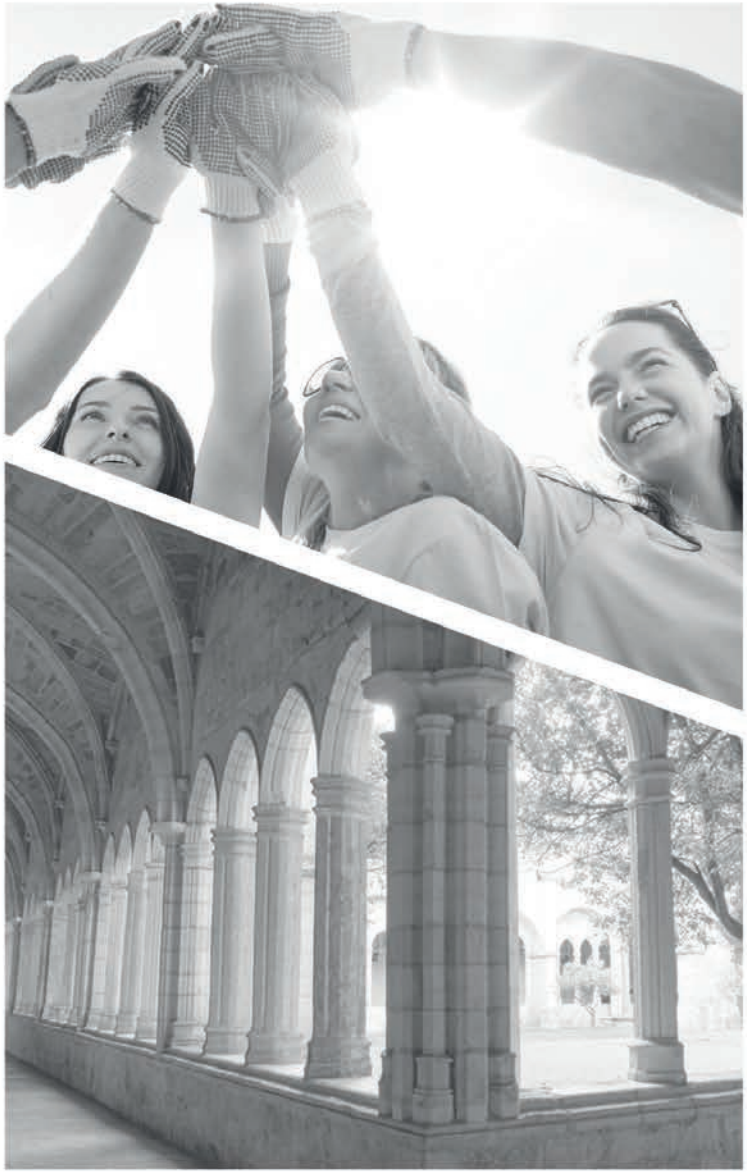

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis
Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament
Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió especialitzada
Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

Sabadell

Com Benet XVI es va anar convertint en el "meu" Papa

El dia de l'elecció de **Benet XVI**, un frare de la meva comunitat estava portant en cotxe un parell de joves marroquins a fer uns tràmits d'estrangeria. Quan la ràdio va donar la notícia que ja hi havia Papa, aquells nois van començar a dir festivament al frare: "Felicitats! Ja teniu un nou Papa!" Però aleshores va sonar el nom de **Joseph Ratzinger**. La següent pregunta dels joves va ser: "Què passa? Que no estàs content? Per què fas aquesta cara?". La imatge mediàtica de Ratzinger (l'única que molts de nosaltres podíem tenir) era molt dolenta i, aquella elecci,ó ens va caure al damunt com un cop de mall...

Però ben aviat vam començar a tenir sorpreses. No sé si cronològicament va ser la primera, però recordo la trobada de les famílies a València. El govern Zapatero acabava d'aprovar la llei del matrimoni homosexual. Els mitjans esperaven que el Papa aprofitaria la missa per disparar amb canó contra el govern. Res d'això. El to del Papa va ser humil i simple, aquell to a què ens va acostumar de persona que reflexiona en veu alta. El Papa, per vocació i per temperament, era un mestre. Va deixar que la seva manera de ser (tan diferent del seu predecessor i del seu successor) impregnés el seu nou ministeri. Amb el mateix to, anys

després, recordo les seves reflexions davant les dues cambres del parlament anglès, citant la condemna de sant Tomàs More per reflexionar pausadament sobre els límits de la democràcia.

DONAVA LA SEVA VERSIÓ DE LA MODERNITAT I ELS SEUS PUNTS FEBLES AMB RESPECTE, PERÒ AMB CLAREDAT

Aviat va arribar el primer document, la carta *Déu és amor*. El Papa citava **Nietzsche**, parlava de l'amor com a passió d'una manera que et feia pensar que alguna vegada havia estat enamorat. Anava desenvolupant com aquesta passió havia d'anar madurant en un amor de donació a partir de textos bíblics i filosòfics. Durant la carrera de teologia m'havia acostumat a documents eclesials que només citaven altres documents eclesials. Que un Papa agafés el toro per les banyes i es barallés intel·lectualment amb Nietzsche em va semblar profundament refrescant. I el millor encara estava per venir. A la *Salvats en esperança* el Papa donava la seva versió de la modernitat i els seus punts febles amb respecte, però amb claredat. Són documents que penso que es podran llegir amb profit durant molt de temps.

I així, de mica en mica, Benet XVI es va anar convertint en el "meu" Papa. Només en un aspecte no hi vaig sintonitzar: la seva estètica barroca. Em va fer patir que donés ales a grups que compartien amb ell l'estètica, però no la humilitat ni el tarannà reflexiu.

És un dels punts en què no estic segur que calculés amb prou amplitud el que calia fer. És possible que en el moment de la reforma litúrgica es cometessin excessos, però també és molt possible que quaranta anys després fos ja massa tard per voler-los esmenar.

A vegades, Benet XVI també tenia la seva murrieria... En un cas li va sortir malament. Ben segur que ell no esperava provocar aquella reacció violenta amb el seu discurs de Ratisbona. Però no crec que l'exemple que ho va provocar estigués triat a l'atzar. El tema del discurs era la relació entre la fe i la raó, i no crec que fos casual que escollís un exemple que fes referència a l'Islam. La manera d'entendre aquesta relació distingeix fortament el catolicisme (potser no tant el protestantisme) del món musulmà.

L'altra murrieria li va sortir millor. Va publicar el seu llibre sobre Jesús presentant-lo com una aportació més al debat. Però a ningú no se li escapa que el llibre va firmat pel Papa. No va voler entrar en polèmica directa amb els plantejaments habituals dels estudis bíblics, però tant en aquest llibre com en el sínode sobre la Paraula de Déu va demostrar que havia reflexionat en els seriosíssims límits d'una aproximació purament científica a la Sagrada Escriptura. Estudis que, en més d'una ocasió, han acabat sent un torpede a la línia de flotació de la fe, no pel seu caràcter científic, sinó per la càrrega ideològica que inevitablement porten totes les anomenades "ciències humanes".

BENET XVI VA CANVIAR EL TO DE MOLTES COSES SENSE FER SOROLL I EL MÈRIT SE L'EMPORTA ARA EL SEU MEDIÀTIC SUCCESSOR

La seva renúncia em va sorprendre relativament. Si algú havia demostrat tenir la hu-

militat i la llibertat per fer un gest així era ell. Marca potser el final d'un cristianisme centrat en Europa, una Europa que havia seguit sent central en les preocupacions del papa Benet. Des d'aleshores, m'ha fastiguejat la comparació tendenciosa amb el papa Francesc. Sovint és una comparació ben injusta, com quan es presenta falsament com si la lluita contra els abusos a menors hagués començat només amb el pontificat actual. Benet XVI va canviar el to de moltes coses sense fer soroll, i el mèrit se l'emporta ara el seu mediàtic successor, que no hauria estat possible sense aquest temps més reposat entre **Joan Pau II**.

Les botigues de souvenirs de Roma són eloqüents. Durant el pontificat de Benet XVI seguien venent pòsters i postals de Joan Pau II, que només va ser substituït en arribar el papa Francesc. A aquest nivell, el papa Benet amb prou feines va existir. Però a mi m'ha passat al revés, veig en Benet XVI i en la seva manca de connexió amb el relat mediàtic; el rastre d'un home a la vegada humil i valent, de pensament alhora clar i profund, que va saber donar al càrrec de Papa un to de sàvia discreció que ara a vegades trobo a faltar. Reposa en pau, Papa Benet. Estic segur que les teves paraules aquí, a la terra, seguiran treballant.

EDUARD REY, CAPUTXÍ I PRESIDENT
DE LA UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Després de Benet XVI

PER JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran que em posi en una discussió gairebé bizantina. Si el 5 de gener vam acomiadar el bisbe emèrit de Roma o el papa emèrit. De fet, es van fer les dues coses, però és veritat que l'accent litúrgic es va posar més en el bisbe emèrit, i es va despullar la cerimònia de comiat de **Benet XVI** de la majoria d'elements que remarcaven la jurisdicció del bisbe de Roma a tota l'Església universal i la seva dimensió ecumènica. En principi la idea respondria a la voluntat de diferenciar un funeral d'un papa en funcions al d'una papa emèrit. Expressat també en la decisió de rebaixar molt la presència diplomàtica. Però recordem que **Francesc** sempre s'ha volgut presentar primer com a pastor, després com a bisbe de Roma, i, a causa d'això, com a bisbe amb el pes de la seu de Pere i de la seva responsabilitat a tota l'*urbe* catòlica; és a dir, com a papa. Per tant, crec que el que vam veure és el funeral que voldria el papa Francesc per un papa, que és bisbe de Roma, independent de la seva situació jurídica en el moment de la mort.

Dins de les discussions d'aquests dies també se n'obre una altra. Si la desaparició de Benet XVI desarticularà o encoratjarà les fúries antireformistes. És a dir, cardenals com **Müller**, **Sarah** i **Burke** o més a prop **Rouco** i **Cañizares**, que fins ara havien intentat aprofitar la figura de Benet XVI per desautoritzar Francesc. Però sempre es van trobar amb el problema que el papa emèrit no els va seguir el corrent. I que la relació entre Francesc i Benet XVI -pel·lícules a banda- era més intensa i cordial del que molts esperaven. El secretari de Benet XVI, **Georg Gänswein**, ja ens en va donar una mostra el dia anterior amb el papa emèrit encara de cos present. Posant en boca de Benet XVI que s'havia sentit molt dolgut quan Francesc va retirar alguns privilegis litúrgics que va concedir el seu antecessor als qui volien mantenir el ritu tridentí. I no és la primera vegada que s'acusa el fins ara secretari de Benet XVI de voler reinterpretar-ne el pensament. Pare Georg, callat està més *guapo*.

Sense l'emèrit les forces del mal ja no tindran on agafar-se. Però fins ara, el simple silenci de Benet XVI ja desautoritzava qualsevol intent d'anar contra el papa. Serà interessant veure qui i com voldrà aprofitar-se de Benet XVI ara que ja no hi és. D'oposició a Francesc no en falta, però mentre es va renovant el col·legi cardenalici i la cúria, i el genoll aguanti, el temps corre en contra d'ells.

JORDI LLISTERRI

Totes les maneres d'ajudar Catalunya Religió

Catalunya Religió és un mitja gratuït que se sosté amb les aportacions que rep la Fundació Catalunya Religió. Les donacions a la Fundació Catalunya Religió es poden desgravar.

Ajudar fent un **donatiu** puntual o periòdic

Ajudar fent que la meva organització sigui una **entitat** patrocinadora

Ajudar posant un **anunci** a la pàgina web, edició impresa, en un podcast o en un acte presencial

Ajudar essent un punt de **distribució** de l'edició impresa

Ajudar donant a **conèixer** Catalunya Religió a la meva organització o entre les amistats

Ajudar compartint el nostre contingut per les **xarxes** socials

- Envieu la butlleta a: **Fundació Catalunya Religió. c. Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona.**
- O entreu a **www.catalunyareligio.cat/donatius** i ompliu el formulari.
- També podeu fer un ingrés al compte de CaixaBank: **ES38 2100 3200 9222 0132 0031**. Titular: Fundació Catalunya Religió.
- Per a més informació, podeu escriure'ns a secretaria@catalunyareligio.cat o trucar-nos al 674 050 748.

BUTLLETA DE DONATIU A LA FUNDACIÓ CATALUNYA RELIGIÓ

A casa

Nom i cognoms: _____

_____ NIF: _____

(necessari per desgravar)

A la meva parròquia o entitat

Nom: _____

Exemplars que vull rebre: ◯ 50 ◯ 100 ◯ 150

(per altres quantitats escriviu-nos a secretaria@catalunyareligio.cat)

Adreça postal: _____

Correu electrònic: _____ Telèfon de contacte: _____

Vull col·laborar amb: ◯ 30 € ◯ 50 € ◯ 100 € ◯ _____ € *(mínim 30 €)*

Amb periodicitat: ◯ anual ◯ puntual

Codi IBAN: E S _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ - _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

La Fundació Catalunya Religió garanteix la privadesa de les dades de caràcter personal aportades, segons el Reglament General de Protecció de Dades (RGPD). Amb l'enviament de la butlleta accepta que aquestes dades siguin incorporades a un fitxer responsabilitat de Fundació Catalunya Religió i que siguin utilitzades amb la finalitat de gestionar els enviaments de l'edició paper i les aportacions econòmiques i per enviar-los informació de la Fundació. Aquestes dades es cancel·laran a petició seva o una vegada finalitzada la finalitat per la qual van ser recaptades. Poden exercir els seus drets adreçant-se a la Fundació Catalunya Religió amb domicili a c. Nàpols, 346, 2n E. 08025 Barcelona, o a l'adreça de correu electrònic info@catalunyareligio.cat

La imatge de Nostra Senyora de Montserrat en la missa inaugural del pontificat del papa Francesc, a la plaça de Sant Pere del Vaticà, el 19 de març de 2013

La Moreneta blanca al Vaticà

Seguim aquesta sèrie d'articles sobre la presència montserratina arreu del món amb la que, segurament, és una de les imatges més desconegudes de la Mare de Déu de Montserrat malgrat trobar-se, paradoxalment, al Vaticà i estar al servei i ús directe del pontífex.

I com és que un fet com aquest, és a dir que una imatge de la patrona de Catalunya sigui utilitzada habitualment en cerimònies pontifícies a la basílica de Sant Pere, és tan desconegut a casa nostra? Doncs bàsicament pel fet que si bé es tracta d'una imatge de la Mare de Déu de Montserrat, concretament del segle XVIII, l'origen d'aquesta no és a Catalunya, sinó al Brasil. Pot xocar, però és així.

Aquesta talla va ser un regal del president del Brasil **João Goulart** a **Pau VI** amb motiu de la seva entronització l'estiu del 1963. Fins i tot hem localitzat una fotografia del moment de l'entrega d'aquesta. La va fer el mateix president Goulart a alts càrrecs de la cúria vaticana en un àpat de gala a l'ambaixada brasilera prop la Santa Seu, el juliol d'aquell any.

Segurament, sorprèn l'advocació de Montserrat venint del país que hem comentat, "però

com veurem en futures entregues Brasil" compta des del segle XVI amb un nombre significatiu d'esglésies i capelles dedicades a la Moreneta. Fins i tot és la patrona de diverses ciutats d'aquell país. Això sí, amb una altra particularitat i és que en la majoria dels casos la Mare de Déu de Montserrat al Brasil és... blanca.

I de nou, com pot ser que la nostra patrona bruna no ho sigui a l'altra banda de l'Atlàntic? Doncs bé, el motiu principal seria el fet que quan aquesta devoció va arribar en aquell país, sobretot de la mà de **Francisco de Sousa** (gran devot de la Mare de Déu de Montserrat i governador general del Brasil de 1591 a 1602), la nostra patrona encara era vista i representada arreu com a blanca.

Els coneixedors de la temàtica ja fa temps que van concloure que inicialment la imatge original de la verge de Montserrat tenia el rostre clar (com ho valida la iconografia que tenim de la mateixa fins a mitjans del segle XVII). Amb el temps, i segurament a causa del fum de tants ciris cremant davant d'ella durant segles, la cara i les mans de la verge i el nen s'haurien

Moment de l'entrega de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat per part del president del Brasil, João Goulart, a un cardenal de la cúria romana durant un àpat de gala a l'ambaixada del Brasil prop de la Santa Seu. Roma, juliol de 1963.
(Font: Arquivo pessoal João Goulart, CPDOC/ Fundação Getúlio Vargas, Brazil)

anat enfosquint. Això sí, tan lentament que aquest procés s'hauria anat donant de manera progressiva i imperceptible de generació en generació. Ben entrat el segle XVIII, quan es va restaurar la imatge original al monestir de Montserrat, els responsables d'aquesta tasca ho van fer assumint la percepció que ja hi havia en aquells moments -des de feia un segle- i que era que la imatge era negra; quelcom que tampoc era forassenyat si tenim en compte l'existència en diversos indrets d'Europa d'altres representacions molt conegudes de maredeus negres (començant per Częstochowa a Polònia i a tants d'altres llocs).

En qualsevol cas, des del 1963 el Vaticà compta amb una Madonna de Montserrat. Havent estat un regal directe al papa, aquesta imatge es va assignar a l'oficina de les cerimònies litúrgiques pontifícies, que disposa de diverses imatges per utilitzar a les misses i altres actes litúrgics que celebra el papa. Així, és habitual veure el papa **Francesc**, com també ho era amb **Benet XVI** i els seus predecessors, celebrar missa a la basílica o a la plaça de Sant Pere sota la presència de la Mare de Déu de Montserrat. De fet, la missa inaugural del papa Francesc es va fer amb la presència d'aquesta imatge. Això sí, una Mare de Déu de Montserrat blanca i originària del Brasil.

MANUEL MANONELLES

Francesc rep els capellans de Barcelona i els demana que acompanyin els joves respectant els processos personals

El 28 de gener, el papa **Francesc** va rebre en audiència gairebé setanta capellans que participen en activitats amb joves de l'arquebisbat de Barcelona. El Papa els va saludar a la Sala Clementina del Palau Apostòlic, acompanyats pels bisbes auxiliars **Sergi Gordo** i **Javier Vilanova**, que van tenir l'oportunitat de conversar amb el Papa. Francesc va centrar les seves paraules en la manera d'acompanyar els joves i com els capellans han de ser "companys de viatge".

| REDACCIÓ

L'Escolania de Montserrat s'incorpora a la Xarxa d'Escoles Verdes

Fomentar una educació ecosocial que transformi el centre educatiu i el seu entorn. És el compromís que adquireix l'Escolania de Montserrat en incorporar-se a la Xarxa d'Escoles Verdes després de rebre la distinció del Departament d'Educació. El cap d'estudis generals de l'Escolania, **Joan Cantón**, assegura que la participació de l'Escolania en aquest projecte ha estat motivada perquè entenen l'educació com a eina molt poderosa per implicar l'alumnat en els reptes ambientals i socials actuals i de futur.

| ABADIA DE MONTSERRAT

L'arxidiòcesi de Tarragona passa de deu a cinc arxiprestats i crea unitats pastorals

L'arquebisbe **Joan Planellas** ha signat un decret pel qual s'estableix una nova distribució territorial a l'arxidiòcesi de Tarragona. Aquesta nova distribució estableix cinc nous arxiprestats en substitució dels deu que hi havia fins ara i crea un total de vint-i-quatre Unitats Pastorals (UPA). La reestructuració que ha firmat l'arquebisbe de Tarragona respon a les necessitats pastorals de l'arxidiòcesi, així com a un procés de renovació personal i comunitària que, partint del procés sinodal, "possibiliti una transformació missionera de les parròquies i comunitats diocesanes".

| ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

La Passió d'Esparreguera, una mostra única de cultura popular a Catalunya

La Passió d'Esparreguera és una mostra única de cultura popular, un espectacle teatral hereu d'una tradició centenària que enllaça l'Edat Mitjana amb el segle XXI i que ha perviscut gràcies a la cura i l'afany dels esparreguerins i esparreguerines que, al llarg dels segles, han sabut adaptar-la als nous temps, fer-la créixer i transmetre-la de generació en generació. Es tracta d'un espectacle extraordinari que combina tradició i modernitat, integrant els elements que la fan singular amb una posada en escena en la què els nous recursos tècnics i dramatúrgics guanyen protagonisme.

Una de les principals característiques de l'espectacle és el gran nombre de col·laboradors i col·laboradores que participen en la representació. Gairebé cent actors i actrius amb paper, centenars de figurants, un equip de tramoies, tècnics, responsables de vestuari, maquillatge i utillatge, acomodadors/es, personal de sala ... Un gran nombre de persones anònimes que, de forma desinteressada, posen el seu esforç per mantenir viva la tradició i oferir un espectacle que és difícil de trobar en l'actualitat en el món professional del teatre. La Passió d'Esparreguera compta, a més, amb orquestra i cor en directe, un fet diferencial respecte la resta de passions catalanes que aporta emoció i intensitat a la representació.

Des de la temporada passada, l'entitat ofereix al públic dues versions de l'espectacle: la versió clàssica i el nou format. La versió clàssica, darrer testimoni que es conserva en l'actualitat de l'estructura de les "passions tradicionals", està formada per dues parts diferenciades escenificades durant una mateixa jornada. En la primera part es representa la vida pública de Jesús i en la segona la seva Passió, mort i resurrecció. Per la seva banda, el nou format ens proposa un espectacle de menor durada (2h 30m) en el què es representen les dues parts en una única sessió. Es tracta d'una posada en escena més àgil i dinàmica que conserva l'essència de la tradició. Totes dues versions mantenen, però, el mateix estil i la mateixa estètica.

La Passió d'Esparreguera ha estat reconeguda com a Festa Tradicional d'Interès Nacional (1983) i està qualificada com a Tresor del Patrimoni Cultural Immaterial de Catalunya i Andorra (2009). Així mateix, l'espectacle ha estat guardonat amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2012). Un cop més, us agraïm que amb la vostra presència contribuïu a consolidar un dels símbols de cultura popular més importants del nostre país.

Montserrat Dameson: "Crec que faig més servei parlant de Jesús que de l'Església"

"Estic molt en contra d'aquest tòpic que diu que és complicat ser catòlic avui". La **Montserrat Dameson** té 25 anys i des de fa uns quants que parla de fe i religió a les seves xarxes socials on acumula més de 14 mil seguidors. Parlem amb ella sobre com tracta el fet religiós a les xarxes socials, el paper dels joves i ens explica la seva relació amb l'Església.

Va néixer a La Garriga i, a Llerona, amb els seus avis, freqüentava la parròquia. Ara, des que viu a Barcelona, li agrada anar a missa a la parròquia de Santa Maria de Montalegre, la de Casp o a la Catedral de Barcelona. La seva popularitat a Twitter va començar arran d'uns tuits en què parlava de l'amor. "Per variar m'havien trencat el cor", diu. Però confessa que sempre ha tingut una mirada molt política de la vida i això és el que ha fet consolidar el nombre de seguidors a la xarxa. Actualment, és articulista al diari El Nacional i ens explica que li encantaria poder-se llevar cada matí i escriure una columna diferent.

Com t'arriba la religió?

Realment no va ser del tot per la família. A casa meva, teòricament, tots som catòlics. Tothom

està batejat i tothom ha fet la comunió, però la meva família no és practicant en el sentit que jo practico. Els meus pares van a missa per Nadal perquè jo els hi demano i la meva mare m'acompanya per Setmana Santa perquè jo li dic: "Ai vaig a missa, vols venir?".

Realment sembla com ageneracional, no? Com a contracultural o com un procés invers. Però, per mi, la gràcia de la fe és que la descobreixes tu sol. Això és independent de les circumstàncies i de la generació.

"L'ESGLÉSIA, COM A INSTITUCIÓ, ÉS POC DELICADA A L'HORA DE PROJECTAR-SE SABENT LA SOCIETAT QUE L'ENVOLTA"

Què és el que et fa dir sí a ser cristiana?

Tot. És que jo ho faig tot millor sent cristiana. Si poses Déu en el teu dia a dia, a la teva vida, tot et surt millor: la feina, el tracte amb la gent. Jo me n'adono de vegades que hi ha dies que m'emociono perquè penso: "Ostres quins amics més de puta mare que tinc. Gràcies per tot això que has fet". També a la feina. Jo treballo molt millor quan espiritualment estic endreçada. Te n'adones també que la cagues menys, ets menys egoista. Però tot això, gairebé ja sense fer un esforç. No és allò de: "Fes un examen conscient i ara ho faràs bé". És que, si tu poses en ordre l'àmbit espiritual, llavors tota la resta és com un puzle, no? De sobte tot pren sentit.

Tot això, com ho vius amb 25 anys?

Jo ho visc d'una manera molt natural. Per començar perquè els meus amics, el meu cercle més proper, és gent que em coneix de tota la vida. T'he de dir que estic molt en contra del tòpic aquest que és complicat ser catòlic avui. O sigui és complicat per algunes coses, però no és complicat en l'àmbit social. Això és mentida. Jo crec que la gent, en general, té molta curiositat. A mi sempre m'han preguntat d'una manera educada, des de la curiositat real. Jo crec que no és casualitat que la nostra generació, per exemple, s'hagi enganxat tant als horòscops. El problema és que com en la pràctica espiritual, sigui quina sigui, hem anat disminuint, ara de cop la nostra generació s'ha trobat un buit. I és un buit que jo no el tinc perquè sóc catòlica. Fins i tot, a vegades, noto que hi ha gent que en una festa o trobada se m'acosten a fer preguntes sinceres del tipus: I tu això com ho fas? I com es resa? Ara veig que la gent té un mòbil per arribar a això.

Sobre els joves, tu reivindiques que no només tinguem veu per parlar de joves.

Sí, això passa molt també en el meu sector, amb les dones joves. Només surten a parlar d'horòscops, d'altres dones joves o de temes del cor. I llavors penses: Tots aquests anys de moviment feminista per això? Em fa ràbia que només se'ns utilitzi per això quan hi ha gent jove amb moltíssim talent que podria estar parlant de temes que no fossin els joves: de política, de la guerra d'Ucraïna o d'economia.

A l'Església també passa això?

El que crec és que a l'Església no se'ns tracta diferents que a qualsevol altre feligrès. Però és cert que costa molt saber quins són els procediments per canviar certes coses perquè no és una institució democràtica. No hi ha una manera de fiscalitzar res.

Hi ha alguna cosa que t'allunyi de l'Església?

És que jo sóc l'Església. No em puc allunyar de mi mateixa, tots som l'Església.

I si parlem de la institució?

Jo crec que són poc delicats a l'hora de projectar-se sabent la societat que els envolta, sobretot la societat occidental. Per exemple, una cosa que a mi, de jove, em va quedar molt marcada va ser la visita del papa Benet XVI a la Sagrada Família. Quan va acabar l'eucaristia van sortir les monges a recollir la taula i jo em vaig cagar en tot. És a dir, teniu un problema intern amb això i, a més a més, ho sabeu. Jo crec que té sentit que els mossens siguin els homes. Però, no ens podem projectar d'aquesta manera. És a dir, el dia que més atenció mediàtica tens treus les dones a netejar? Qui ho ha pensat això? El problema és que ni ho pensen. Jo quan veig aquesta deixadesa a l'hora de comunicar les coses penso: "No ens en sortirem". O sigui 2.000 anys fins aquí i us ho carregareu vosaltres.

T'hi sents còmode als mitjans parlant de l'Església?

El punt d'algunes entrevistes és que moltes vegades, a mi m'interessa parlar de Jesús i et forcen a parlar de l'Església.

Parlem de Jesús, doncs.

(*Riu*). Jo crec que faig més un servei parlant de Jesús que de l'Església. En els mitjans més grans, sempre és el mateix: "Tu com a jove, aquest Papa que et sembla? A tu, com a jove, les dones que et semblen?". Per fer això si vols em passes les preguntes i et faig un àudio i no ens vèiem perquè tota la part que per mi és important no l'estem veient.

Per tu el Twitter és una eina de difusió de la vida de Jesús?

La veritat que no sé si hi ha un sentiment per ser *twittera*, però és cert que jo sóc qui sóc i treballo del que treballo per Twitter. En aquest sentit, és cert que tot el que faig a Twitter, sobretot quan parlo de fe, és molt *performatic* en el bon sentit de la paraula. Sóc conscient que tinc un públic molt variat i hi ha molta gent jove que em segueix. D'alguna manera tinc un altaveu molt important. Puc dir que faig un ús polític del meu altaveu en el sentit que no faig mai un tuit en va.

Ets ambiciosa!

És veritat! Si jo un dia faig un article sobre el paper que han de tenir les dones en els mitjans, l'endemà sobre l'Església i, després, sobre **Pere Aragonès**, hi haurà molta gent disposada a llegir-me i molta més gent disposada a llegir allò sobre fe. Si només t'erigeixes com un guru religiós només et seguiran els religiosos. A més, igual que a Catalunya, és molt important, alhora d'eixamplar la base, no començar demanant perdó.

Per què?

No s'ha d'anar amb el cap baix. Tu has de començar explicant que per tu Déu és important, que Jesús és important, que tu formes part de l'Església per alguna cosa i, llavors, que vinguin la resta de debats. Has de començar explicant que has guanyat, que això et fa feliç i que això és el millor que t'ha passat a la vida, perquè és la veritat. Si no comences explicant això, és molt complicat que algú t'escolti.

ANNA GUIMERÀ / ROGER VILACLARA

TRENCAR EL SILENCI

PROJECTE EDUCATIU SOBRE LA PREVENCIÓ DE L'ABÚS SEXUAL DELS INFANTS I JOVES

DE 3 A 18 ANYS

Una proposa digital

Trenta-tres sessions de tutoria, en total

Demana més infomació a: comercialbaula@baula.com

BAULA

FUNDACIÓN EDELVIVES

Mor Lluís Magriñà, exdirector del Servei Jesuïta als Refugiats i de la Cova de Manresa

Era un dels jesuïtes catalans amb més trajectòria internacional. El jesuïta **Lluís Magriñà**, de 76 anys, va morir el 8 de gener a Salamanca, on estava passant un any després de deixar la direcció de la Cova de Manresa el juliol de l'any passat. Magriñà estava vinculat principalment a projectes de desenvolupament. Inspirat en la trajectòria del pare **Pedro Arrupe**, va ser fundador de la ONG Intermón, director mundial del Servei dels jesuïtes als Refugiats, creador de la Fundació Jesuïtes Educació, provincial de la Companyia de Jesús a Catalunya; i, en la darrera etapa, director de la Cova de Manresa.

| JORDI LLISTERRI

Mor el jesuïta Oriol Tuñí, exdegà de la Facultat de Teologia de Catalunya

Si algú havia assistit a alguna de les seves classes, cursos o xerrades o llegit alguns dels seus llibres, adquiria una nova visió de la lectura de l'Evangeli de Joan. El jesuïta **Josep Oriol Tuñí** va morir el 9 de desembre als 84 anys. Era un dels màxims experts i divulgadors de l'Evangeli de Joan, un dels més complexos de comprendre i interpretar. La seva teologia sempre va posar l'accent en la dimensió comunitària i arrelada al món, en la qual en el centre sempre hi ha Jesús i el seu amor infinit i il·limitat. També va destacar pel seu arrelament a la realitat catalana.

| JORDI LLISTERRI

Mor Josep Gendrau, exprovincial dels franciscans a Catalunya

El 28 de desembre va morir el franciscà **Josep Gendrau** als 88 anys, plenament actiu fins el darrer dia. Durant dues etapes havia estat ministre provincial de la Província Franciscana de Sant Salvador d'Horta de Catalunya. El 2015 es va extingir aquesta província en unificar-se amb la nova província de la Immaculada amb seu a Madrid. Així, Gendrau va ser el darrer provincial dels Frares Franciscans Ordo Fratrum Minorum (OFM) a Catalunya. Era el vicari i un dels principals animadors del Santuari de Sant Antoni al carrer Santaló de Barcelona. | REDACCIÓ

LaPASSIÓ
ESPARREGUERA

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA 2023

FORMAT TRADICIONAL
matí + tarda

19 i 26 de MARÇ, i 2 i 7 D'ABRIL

NOU FORMAT
2 h i 30 min

16, 22 i 29 d'ABRIL, i 1 de MAIG

VENDA D'ENTRADES A WWW.LAPASSIO.NET
93 777 15 87 | 693 725 264 | TAQUILLES TEATRE

Fotografia: Sant Joan de Déu

Josep Pifarré: "La medicina sense la part humanista queda coixa"

Josep Pifarré és el nou director corporatiu de planificació assistencial de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu. Un càrrec de nova creació que té com a objectiu generar sinèrgies entre els vuitanta centres que l'Orde Hospitalari té repartits per tot el territori espanyol.

Parlem amb el doctor Pifarré. Un home que és metge, especialista en psiquiatria, llicenciat en psicologia, graduat en filosofia i màster en bioètica i dret. Un perfil que combina assistència, docència, recerca i gestió clínica.

Què el porta a vostè a ser metge?

Quan estudiava Batxillerat, com passa també ara, et planteges moltes coses. Ja en aquell moment jo tenia una certa vocació pels aspectes científics i em ressonava la carrera de medicina com a opció professional. La carrera de medicina combinava, per a mi, l'esperit científic d'estudi amb una part d'aplicació pràctica envers les persones.

I què és ser metge?

La medicina té una part important, la científica, però també una part humanista, que potser és la

més important. Quan un va al metge vol que la doctora o el doctor que té davant el curi, encerti el diagnòstic i sàpiga aplicar el tractament adequat. Però, només això? Un bon metge és només un bon tècnic en medicina o és alguna cosa més? Diem sovint que un bon metge és aquell que té capacitat d'escolta i empatia; que veu la persona més enllà de la malaltia, en la seva integritat; i mira d'entendre la persona per poder-la acompanyar i ajudar en aquest procés terapèutic. Per aquest motiu també vaig optar per fer psiquiatria. La medicina sense la part humanista queda coixa.

"LA PROFESSIÓ TÉ UN COMPROMÍS ENVERS LES PERSONES QUE ACOMPANYES"

Aquesta visió humanista de la sanitat en el seu cas d'on sorgeix?

A mi em va ajudar tenir altres espais a la joventut que m'obrien la ment. Quan era estudiant de medicina també era Cap Escolta als Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi. Per altra banda, també formava part d'un grup de revisió de vida dins el Moviment Universitari d'Estudiants Cristians. Aquests espais on poder plantejar-se preguntes t'obren la mirada, i en el meu cas em van ajudar en la meva vida personal i professional. Després els d'aquell grup vam passar a ser del Moviment de Professionals Catòlics (MPC). És un grup que encara continua i que, malgrat que ens reunim molt poquet, seguim pertanyent al MPC. Allà vaig entendre com la professió és un medi de vida, però no és el fi únic. La professió té un compromís i aquest compromís és envers les persones que acompanyes.

En el cas dels metges són els pacients i les famílies, però va més enllà, oi?

Sí. També hi entren els companys professionals. Un altre punt que també va ser vital per a mi va ser entrar en contacte amb altres companys sanitaris que també compartien la seva visió dins el món de la Pastoral de la Salut i en el món dels Professionals Sanitaris Cristians. Aquest va ser el punt de partida per entrar també dins l'àmbit de la Bioètica. Un tema del qual ara se'n parla molt, però fa vint anys no tant. Vaig descobrir que a la medicina no és tot blanc o negre, que hi ha molts grisos: També vaig descobrir una medicina més humana basada en l'acompanyament. El que nosaltres volem és curar, però també acompanyar els pacients i les seves famílies en el seu procés de vida, que sovint implica patiment. Dues persones referents per a mi en aquest àmbit han estat el capellà Ramon Prat i el doctor Joan Viñas.

Una mica la demanda col·lectiva clàssica de voler que el metge et miri i t'escolti més enllà de teclejar a l'ordinador receptes?

Quan una persona està en situació de vulnerabilitat, la humanitat és clau, i val la pena incloure-la dins el que considerem bones pràctiques clíniques. Tenim estudiat que en els serveis hospitalaris el servei que té més agraïments són els de pal·liatius. Curiosament és l'únic servei que curar no curen ningú. El departament en el qual l'objectiu de curació és zero és el servei que té més agraïments. Per què? Per l'acompanyament que fan al final de la vida. En moments de molt patiment acompanyen des de la distància, eliminant el dolor físic i psíquic i reconfortant els pacients en els moments complexos que viu la persona.

GLÒRIA BARRETE

Efrem de Montellà: "L'escolania manté una tradició de 700 anys"
DL, 09/01/2023 | EL PUNT AVUI

El papa Francesc diu que és "urgent" aprovar un nou acord migratori a Europa
DT, 10/01/2023 | EL PERÍODICO

El govern d'Ucraïna agraeix l'ajuda humanitària de la Fundació del Convent de Santa Clara
DV, 13/01/2023 | REGIÓ 7

Restauren les piques baptismals de la Basílica de Castelló d'Empúries
DG, 15/01/2023 | DIARI DE GIRONA

Disset morts pel cap baix en un atemptat contra una església evangèlica de la República Democràtica del Congo
DL, 16/01/2023 | VILA WEB

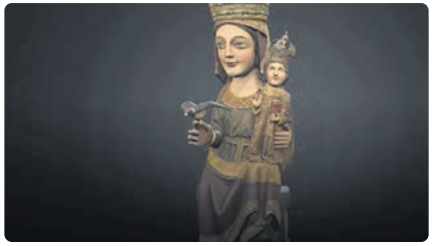

Digitalitzen en 3D la Mare de Déu de Queralt
DV, 20/01/2023 | TELEVISIÓ DEL BERGUEDÀ

Santpedor restaura les pintures descobertes a l'ermita de Sant Francesc i en constata "el seu gran valor"
DL, 23/01/2023 | REGIÓ 7

L'arquebisbat de Tarragona gasta 3 milions d'euros a l'any per conservar el patrimoni
DC, 25/01/2023 | DIARI DE TARRAGONA

CPL Editorial
@CPLeditorial

65 anys al servei de la formació litúrgica del Poble de Déu (1958-2023)
Phase
Missa Dominical
Cantoral Missa Dominical
Cuadernos Phase
Liturgia y Espiritualidad
Dossiers CPL
Biblioteca Litúrgica
Celebrar
Sants i Santes
Emaús
CPL libri
Galilea.153
cpl.es
Traducir Tweet

11 reproducciones

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Les trobades de direccions generals de les escoles Vedruna ens ajuden a la reflexió i al compromís. Som-hi! #2ntrimestre #intensament
Traducir Tweet

10:47 · 11 ene. 23

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

@antonibatistav ens presenta 'Els portaveus de Déu'(@FragmentaEd).

Recuperem els #AfterworksObs sota escala de l'Enteniment de #RamonLlull – en Facultat de Comunicació Blanquerna
Traducir Tweet

Tú y 9 más
18:34 · 10 ene. 23 desde Facultat de Comunicació Blanquerna

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família manté per a aquest any 2023 els preus per a les diferents opcions de visites i recorreguts accessibles. El Patronat ha adoptat aquesta mesura atesa l'actual situació econòmica i social.
sagradafamilia.org
Traducir Tweet

11:30 · 20 ene. 23

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

El professor @pacolopezjim de la Facultat @Fundperetarres-URL ha participat avui en una jornada celebrada al @Congreso_Es titulada 'Deporte que transforma', sobre el paper transformador de l'esport en la lluita contra la pobresa infantil 👇

ow.ly/pvw250MuREL
Traducir Tweet

14:02 · 19 ene. 23

FECC
@FeccComunicacio

Continuem la sèrie d'infografies "N'estàs al cas?". Desterrem tòpics II
"L'escola concertada ja rep prou finançament públic..."
Consulta les dades 👇
fecc.cat/2023/01/16/nes...

#NestàsAlCas #desterremTòpics #escolaconcertada #somfutur
Traducir Tweet

16:59 · 16 ene. 23

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui presentem al Palau Macaya de Barcelona del @CaixaForum_CAT els materials de prevenció i protecció davant de l'#abússexual "Trencar el silenci", fruit d'una aliança entre #Maristes i @FundacEdelvives. Ho celebrem conjuntament! @Edelvives @baula_editorial
Traducir Tweet

19:08 · 19 ene. 23

Museu de Montserrat
@MuseuMontserrat

Ahir va tornar a #Montserrat la imatge d'una Mare de Déu romànica que ha estat restaurada al #CRBMC de la @gencatLa restauradora ha estat l'Olga Iñigo i ha comptat amb una subvenció del @cultura_cat #MuseuMontserrat @restaura.cat
Traducir Tweet

10:02 · 25 ene. 23

Justícia i Pau
@JusticiaiPau

Dimecres vam ser a la cerimònia de record de totes les Víctimes de l'Holocaust

Avui commemorem l'alliberament d'Auschwitz el 27 de gener de 1945
Traducir Tweet

9:46 · 27 ene. 23

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatSJD

Avui #DiaInternacionalEducació volem posar en valor la seva importància en la construcció d'un món millor. A Sant Joan de Déu apostem pel programa #educaSJD per fomentar el valor de la **solidaritat** entre l'alumnat i canviar mirades. 👉
bit.ly/2IGe32o
Traducir Tweet

EducaSJD CAT y 4 más
9:01 · 24 ene. 23

La Salle BCN
@LaSalleBCN

Arran de la publicació del seu nou llibre, @f_torralba va impartir recentment un webinar en què reflexiona sobre els reptes de l'ètica i l'humanisme tecnològic. Ho va fer en el marc del nostre Màster en Recerca en Filosofia i Estudis Humanístics.

shorturl.at/biHSY
Traducir Tweet

11:01 · 26 ene. 23

Jesuïtes Catalunya
@jesuitescat

Aquest mes de gener ha començat la primera edició del Programa d'aprofundiment en els Exercicis Espirituals. Un valor del curs rau en la internacionalitat dels participants, que són de deu països diferents. ow.ly/wiAM50MxtWC
Traducir Tweet

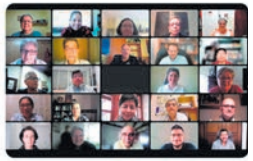

CATALUNYA RELIGIÓ

www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta, Jordi Llisterri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu:** info@catalunyareligio.cat **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà. **Direcció:** Jordi Llisterri.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

NÚMERO FEBRER-MARÇ 2023 | ISSN: 2604-7004. Dipòsit legal: B5112-2019. Imprès a Imprintsa, a Sant Fruitós de Bages.